

Programmaplan Weerbaarheid en Veerkracht

Samenwerkende Veiligheidsregio's
Flevoland & Gooi en Vechtstreek

Documentgegevens

Naam	Programmaplan Weerbaarheid en Veerkracht
Datum	21 november 2025
Versienummer	0.9
Status	Concept
Eigenaar	Directie Crisisbeheersing
Vastgesteld op	

Versiebeheer

Versie	Datum	Wijziging (en eventueel reden)
0.5	23 september 2025	Feedback LGO Crisisbeheersing
0.6	1 oktober 2025	Feedback consultatieronde gemeenten e.a.
0.7	9 oktober 2025	Feedback LGO Crisisbeheersing
0.8	23 oktober 2025	Feedback DO
0.9	21 november 2025	Revisie naar aanleiding van DB Gooi en Vechtstreek 19 november 2025

Inhoud

1. Inleiding	4
1.1 Aanleiding	4
1.2 Achtergrond en context.....	4
Landelijke opgave	5
Bestuurlijke opdrachten Veiligheidsberaad en VNG	5
1.2 Doelstelling	6
1.3 Scope	7
2. Visie en uitgangspunten	7
2.1 Visie	7
2.2 Rol veiligheidsregio's en gemeenten	8
2.3 Uitgangspunten	9
3. Programmteam Weerbaarheid en Veerkracht.....	10
3.1 Samenstelling kernteam	10
3.2 Flexibele schil	10
3.3 Governance	10
Opdrachtgever	10
Opdrachtnemer	10
Stuurgroep	10
3.4 Afhangelijkheid en aansluiting bestaande processen	11
4. Doelen	11
4.1 Versterken netwerksamenwerking.....	11
4.2 Versterken risicocommunicatie	12
4.3 Noodsteunpunten	13
5. Planning en fasering	13
6. Financiële dekking	14
6.1 Bestuurlijke afspraken Rijk	14
6.2 Personele kosten	15
6.3 Overige kosten	16
7. Risico's	16

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

De samenwerkende veiligheidsregio's Flevoland & Gooi en Vechtstreek zorgen voor de (fysieke) veiligheid van inwoners en bezoekers van haar grondgebied. Wij versterken veiligheid, samen, elke dag, steeds beter. Hiervoor anticiperen wij zo veel mogelijk op mogelijke risico's en adviseren wij anderen. Dit doen we samen met onze hulpverlenings- en netwerkpartners. Ons voorbereiden op grootschalige verstoringen en een bijdrage leveren aan het versterken van de maatschappelijke weerbaarheid past bij onze rol en missie.

De twee Algemeen Besturen van de veiligheidsregio's Flevoland & Gooi en Vechtstreek hebben tijdens een gezamenlijke themabijeenkomst in maart 2025 gesproken over het onderwerp weerbaarheid. Tijdens deze bijeenkomst is de urgentie op dit thema benoemd en is er richting gegeven aan de rol die de Algemeen Besturen voor onze regio's zien. Om dit verder uit te werken is er door beide Algemeen Besturen in juli 2025 een bestuurlijke opdracht gegeven om tot een programmaplan Weerbaarheid en Veerkracht te komen. Hiermee wordt beoogd richting te geven en coördinatie aan te brengen op de activiteiten vanuit de samenwerkende veiligheidsregio's passend bij het thema. Dit programmaplan komt voort uit deze bestuurlijke opdracht.

Het programmaplan schetst de doelstellingen, visie en uitgangspunten, invulling van programmateam en governance, financiële dekking en risico's. Het programmaplan is bewust op hoofdlijnen geschreven, om ruimte te houden voor flexibiliteit. Verdere uitwerking van de activiteiten per subdoelstelling en de beoogde planning wordt beschreven in aparte projectplannen.

1.2 Achtergrond en context

Verschillende ontwikkelingen zoals de verslechterde internationale veiligheidssituatie, het veranderende klimaat en een groeiende afhankelijkheid van vitale infrastructuur zorgen ervoor dat de Nederlandse samenleving kwetsbaarder wordt voor (grootschalige) verstoringen. Dit maakt dat het noodzakelijk is om de weerbaarheid van onze samenleving te versterken: op landelijk, regionaal en lokaal niveau.

“In de veranderende wereld zijn crises ingewikkelder, onvoorspelbaarder en langduriger dan voorheen. Nederland is daar op dit moment nog onvoldoende op voorbereid, zo stelde de commissie evaluatie Wet veiligheidsregio's vast. Dit is een uitdaging voor heel Nederland. In toenemende mate moeten we met elkaar constateren dat crises van de toekomst van iedereen wat vragen: van de overheden en van de samenleving als geheel. En niet alleen bij het beheersen van crisissituaties, maar juist in de voorbereiding daarop.” Trendanalyse Nationale Veiligheid 2024 (NCTV)

Binnen de NAVO is afgesproken dat iedere lidstaat veerkrachtig (*resilient*) moet zijn tegen zowel militaire als non-militaire dreigingen, zoals natuurrampen, verstoring van vitale infrastructuur of hybride en/of gewapende aanvallen. Door de NAVO zijn zeven

basisvereisten voor civiele paraatheid opgesteld, waar iedere lidstaat aan moet voldoen. Op orde brengen van de civiele weerbaarheid is een noodzakelijke actie voor de weerbaarheid van de lidstaten, wat weer cruciaal is om ons als collectief te kunnen verdedigen.¹

Landelijke opgave

De landelijke opgave voor de veiligheidsregio's is de afgelopen periode als volgt tot stand gekomen.

In de Landelijke Agenda Crisisbeheersing (vastgesteld Q1 2024) is er aandacht voor het versterken van de weerbaarheid van de samenleving. De doelen in de Landelijke Agenda zijn vertaald in drie pijlers, waarbij pijler twee zich richt op het versterken van een weerbare samenleving. Vanaf Q2 2024 is hier invulling aan gegeven via het landelijke programma Maatschappelijke Weerbaarheid en Veerkracht (NIPV in opdracht van de Vakraad risico- en crisisbeheersing). Ook in Flevoland en Gooi en Vechtstreek is deze landelijke opgave vanuit de Landelijke Agenda Crisisbeheersing vertaald in een programma versterking Crisisbeheersing.

Op 6 december 2024 is er vanuit het Ministerie van Justitie en Veiligheid een Kamerbrief verstuurd die de weerbaarheidsopgave beschrijft waar het kabinet voor staat. De nationale weerbaarheidsopgave² bestaat uit twee sporen: maatschappelijke weerbaarheid en militaire paraatheid. Onder het spoor maatschappelijke weerbaarheid hangen vier pijlers:

1. Het beschermen van vitale en andere belangrijke processen in de maatschappij
2. Een parate en veerkrachtige samenleving
3. Het overeind houden van de Nederlandse democratie, rechtsstaat en overheid
4. Een weerbare economie.

Het Rijk ziet nadrukkelijk een rol voor de veiligheidsregio's binnen pijler 2 "een parate en veerkrachtige samenleving", zoals benoemd in de Kamerbrief d.d. 6 december 2024. Bijvoorbeeld door samen met gemeenten de kracht van burgers en organisaties te verbinden aan de weerbaarheidsopgave.

Bestuurlijke opdrachten Veiligheidsberaad en VNG

Op verzoek van de bestuurlijk portefeuillehouders van het Veiligheidsberaad is er een bestuurlijke tafel weerbare samenleving opgezet. Deze heeft als doel om heldere samenwerkingsafspraken te maken tussen Rijk, Veiligheidsberaad en VNG ten aanzien van de weerbaarheidsaanpak. In de bestuurlijke tafel is vastgesteld dat zowel het Veiligheidsberaad als de VNG ieder een eigen bestuurlijke opdracht formuleren richting hun achterban.

In het Veiligheidsberaad van 13 december 2024 is de bestuurlijke opdracht vastgesteld. Het Veiligheidsberaad verzoekt de RCDV om o.a. een gezamenlijk basisniveau ten aanzien van de aanpak van weerbaarheid door de veiligheidsregio's

¹ [NATO](#)

² Weerbaarheidsopgave: [TK+Bijlage+2+weerbaarheidsopgave.pdf](#)

te onderzoeken op wenselijkheid en haalbaarheid, dreigingsscenario's vast te stellen, en uitwerking van resilience points (tegenwoordig steunpunten genoemd) te verkennen. Daarnaast verzoekt het Veiligheidsberaad via de RCDV de voorzitters van de veiligheidsregio's om in hun eigen algemeen bestuur het gesprek aan te gaan over hoe de weerbaarheid van de samenleving in de eigen veiligheidsregio versterkt kan worden.

De VNG heeft begin 2025 de bestuurlijke opdracht vastgesteld om ten behoeve van de gemeenten op het thema weerbaarheid en veerkracht overzicht, structuur en perspectief te formuleren. Ook heeft de VNG de opdracht aangenomen om te onderzoeken of een gezamenlijk basisniveau of actielijst voor gemeenten wenselijk en haalbaar is. Uit deze bestuurlijke afspraak is de handreiking Weerbaarheid en Veerkracht op lokaal niveau³ voortgekomen om gemeenten te helpen invulling te geven aan hun cruciale rol in het versterken van de maatschappelijke weerbaarheid en veerkracht. De gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor de invulling van hun eigen weerbaarheidsplan op basis van deze handreiking.

Op de bestuurlijke tafel weerbaarheid van 9 juli 2025 hebben JenV, VNG en Veiligheidsberaad afgesproken om in gezamenlijkheid te komen tot een voorstel voor een pilotfase voor het ontwikkelen van noodsteunpunten als onderdeel van het versterken van de weerbaarheid. Dit is vertaald in een landelijke opdracht pilots noodsteunpunten. Het Veiligheidsberaad heeft op 6 oktober ingestemd met het voorstel pilots noodsteunpunten waarmee is afgesproken dat in elke veiligheidsregio in samenwerking met de inliggende gemeenten aan de slag wordt gegaan met een pilot voor één of meerdere lokale noodsteunpunten met bijbehorende coördinatiepunten. Ook wordt er een landelijk project belegd bij het NIPV dat pilots ondersteunt en aanjaagt, en zorgt voor een landelijke evaluatie. De bestuurlijk portefeuillehouders weerbaarheid van het Veiligheidsberaad zijn gemandateerd om in de bestuurlijke tafel weerbaarheid op te treden als bestuurlijk opdrachtgever voor het landelijke project.

1.2 Doelstelling

Het programma Weerbaarheid en Veerkracht heeft als doelstelling om in 2026 en 2027 te werken aan:

Het versterken van de maatschappelijke weerbaarheid en veerkracht in de regio's Flevoland en Gooi en Vechtstreek, om maatschappelijke ontwrichting in tijden van grootschalige en/of langdurige verstoringen te beperken. In samenwerking met de gemeenten, het Rijk, (vitale) partners, het bedrijfsleven en de inwoners van de regio's.

Hiermee wordt beoogd dat inwoners, bedrijven en bezoekers in onze regio's zich zo goed mogelijk voorbereiden op verstoringen, zoals langdurige stroomuitval, en in staat zijn zichzelf zo veel mogelijk voor ten minste 72 uur te redden.

Dit is vertaald in de volgende subdoelstellingen:

³ VNG (2025) [Handreiking weerbaarheid en veerkracht op lokaal niveau](#)

1. Netwerksamenwerking: versterken samenwerking tussen overheden, bedrijven, maatschappelijke organisaties en burgers in preparatie op dreigingsscenario's.
2. Risicocommunicatie: bewustwording en zelf- en samenredzaamheid van burgers, bedrijven en bezoekers in crisissituaties versterken. Hen beter informeren over het voorbereiden op crises, inclusief de nafase en het herstel. Zodat burgers, bedrijven en bezoekers weten hoe zij moeten handelen bij crises en zelf maatregelen nemen in de voorbereiding.
3. Noodsteunpunten: uitwerken en vertalen van landelijke kaders voor de inrichting van een regionaal netwerk aan noodsteunpunten, inclusief lokale noodsteunpunten en coördinatiepunten. Onder andere door het uitvoeren van één of meerdere pilots in 2026, in samenwerking met gemeenten.

1.3 Scope

De reguliere kerntaken van onze veiligheidsregio's en onze partners dragen al bij aan het zo veel mogelijk voorkomen en voorbereiden op rampen en crises en daarmee ook op het versterken van de weerbaarheid en veerkracht daartegen. Zorgen dat deze basis op orde is, is daarmee ook van belang voor het versterken van de weerbaarheid en veerkracht in de regio's. Tegelijkertijd zijn er momenteel een aantal actuele ontwikkelingen die op onze veiligheidsregio's en onze partners afkomen, die vragen om extra aandacht en prioritering. Het programma Weerbaarheid en Veerkracht richt zich daarom met de doelstellingen op thema's die momenteel nog onvoldoende geborgd zijn in de reguliere processen of die om versterking en/of versnelling vragen. Daarnaast richt het programma zich expliciet op de samenleving, en niet op de interne processen. De aansluiting op de bestaande interne processen van de samenwerkende veiligheidsregio's wordt in hoofdstuk 3 verder beschreven.

Het programma richt zich op verschillende doelgroepen die wonen, werken en verblijven in Flevoland & Gooi en Vechtstreek:

- **Inwoners** – Alle mensen die in de regio wonen.
- **Werkenden** – Bedrijven en organisaties, waaronder:
 - **Vitale partners** – Organisaties verantwoordelijk voor gas, water, elektriciteit en energievoorziening.
 - **Overige partners** – Scholen, ziekenhuizen, zorginstellingen en andere maatschappelijke organisaties.
- **Verblijvers** – Bezoekers, reizigers (forensen), recreanten en toeristen.

2. Visie en uitgangspunten

2.1 Visie

Het programma sluit zo veel mogelijk aan bij de landelijke kaders en ontwikkelingen op het thema weerbaarheid en veerkracht. De volgende definities worden gehanteerd:

Maatschappelijke weerbaarheid: Het incasseringsvermogen van de samenleving voor en tijdens een crisis. Weerbaarheid zorgt ervoor dat de samenleving kan blijven functioneren en de impact van de crisis beperkt kan worden.

Maatschappelijke veerkracht: Het vermogen om terug te veren, zich aan te passen en te herstellen na een verstoring. Veerkracht zorgt er dan voor dat de samenleving na een crisis snel kan herstellen en terug kunnen keren naar de 'normale' situatie of naar een door de crisis gecreëerde nieuwe situatie.

De samenwerkende veiligheidsregio's benadrukken het belang om de maatschappij voor te bereiden op langdurige en grootschalige verstoringen en de maatschappelijke weerbaarheid en veerkracht hiervoor te versterken. Hierbij moet worden gerealiseerd dat enig ongemak voor de samenleving tijdens verstoringen nooit volledig kan worden voorkomen. Ook zullen er altijd verminderd zelfredzame doelgroepen blijven bestaan waar de hulpverlening aandacht voor moet hebben. De weerbaarheidsopgave beoogt om de groep zelfredzame personen en organisaties zo veel mogelijk te vergroten, zodat de overheid en de hulpdiensten zich kunnen richten op de meest kwetsbare personen in de samenleving.

De samenwerkende veiligheidsregio's beogen met het uitvoeren van het programma Weerbaarheid en Veerkracht om een eerste stap te zetten om de weerbaarheid en veerkracht in de regio's te versterken. De totale weerbaarheidsopgave is te groot voor de samenwerkende veiligheidsregio's om op zichzelf uit te voeren, nauwe samenwerking met de gemeenten en andere partners is hiervoor noodzakelijk. Het belang van een *whole-of-society* aanpak (alle onderdelen van de samenleving, het bedrijfsleven, maatschappelijke organisaties, kennisinstellingen én inwoners moeten worden betrokken) wordt hiervoor expliciet erkend. Dit betekent ook dat de veiligheidsregio's zich realiseren dat zij slechts een bijdrage kunnen leveren aan de totale weerbaarheidsopgave. Die bijdrage moet effectief maar ook passend zijn bij de rol en beschikbare capaciteit en middelen van de samenwerkende veiligheidsregio's.

2.2 Rol veiligheidsregio's en gemeenten

De samenwerkende veiligheidsregio's geven invulling aan hun rol in de weerbaarheidsopgave door zich te richten op:

- Robuustheid van de eigen organisatie. Versterking van de eigen bedrijfscontinuïteit wordt uitgevoerd in een apart programma eigen continuïteit in opdracht van de directie bedrijfsvoering van de samenwerkende veiligheidsregio's.
- Faciliteren van afstemming en het nemen van een aanjagende rol richting gemeenten voor uitvoering van hun lokale weerbaarheidsopgave.
- Binnen het regionale programma Weerbaarheid en Veerkracht:
 - o Netwerksamenwerking: versterken samenwerking op bovenlokaal niveau.
 - o Risicocommunicatie: zorgen voor verbinding tussen landelijk/regionaal/lokaal. Aanjager richting gemeenten om best practices te delen en waar nodig tot regionale afstemming te komen.
 - o Noodsteunpunten: zorgen voor verbinding landelijk/regionaal/lokaal. Aanjager en ondersteunend richting gemeenten voor pilotfase noodsteunpunten en uitvoerend voor de regionale coördinatiepunten.

De rol voor de veiligheidsregio's in het programma Weerbaarheid en Veerkracht is dus met name aanjagend en ondersteunend aan gemeenten en partners, op onderdelen ook uitvoerend. Specifieke beschrijving hiervan wordt verder uitgewerkt in onderliggende projectplannen voor de verschillende doelstellingen.

De rol van de gemeenten om uitvoering te geven aan de weerbaarheidsopgave op lokaal niveau staat uitgebreid beschreven in de handreiking van de VNG. Deze richt zich met name op hun verantwoordelijkheid ten aanzien van de eigen continuïteit, maar ook richting hun inwoners, verenigingen, lokale netwerken en bedrijven. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk om te bepalen hoe zij uitvoering geven aan de VNG handreiking. Daarnaast dragen gemeenten bij aan de weerbaarheidsopgave door mee te werken in het programma Weerbaarheid en Veerkracht. De precieze uitwerking hiervan wordt verder uitgewerkt in de onderliggende projectplannen voor de verschillende doelstellingen, in afstemming met de gemeenten.

2.3 Uitgangspunten

Het programma Weerbaarheid en Veerkracht gaat uit van de volgende uitgangspunten:

- We sluiten aan bij de landelijke kaders vanuit programma Maatschappelijke Weerbaarheid.
- We houden het programmaplan op hoofdlijnen, zodat we flexibel kunnen zijn in de uitvoering.
- De rol van de samenwerkende veiligheidsregio's is aanjagend en ondersteunend, op onderdelen uitvoerend. Daarnaast vervullen de samenwerkende veiligheidsregio's een rol om voor afstemming en eenduidigheid te zorgen binnen de gemeenten in de veiligheidsregio's.
- Als uitgangsscenario wordt het scenario grootschalige en langdurige stroomuitval (> 72 uur) gehanteerd. Dit scenario biedt veel handvatten voor een *all-hazard* benadering voor het versterken van de weerbaarheid en sluit aan bij de werkwijze van andere veiligheidsregio's en het Rijk. In een vervolgfase kan aandacht zijn voor andere risico's, bijvoorbeeld uit het regionaal risicoprofiel.
- We houden in de verdere uitwerking van het programma ruimte voor lokale verschillen (zoals bijv. tussen stedelijk en landelijk gebied).
- Er is binnen het programma ruimte voor experimenten en pilots, maar we zijn ons ook bewust van de urgentie en durven activiteiten te stoppen of aan te passen als we constateren dat iets niet het gewenste effect gaat bereiken. Het programmateam zal in dat geval bespreken met de stuurgroep welke besluitvorming daarvoor nodig is.
- In de uitvoering van het programma sluiten we zo veel mogelijk aan op bestaande en reguliere structuren.
- Om de doelstellingen van het programma te kunnen bereiken moeten de samenwerkende veiligheidsregio's de eigen bedrijfscontinuïteit ook op orde hebben. Dit wordt in een apart programma opgepakt. Er vindt nauwe afstemming tussen beide programma's binnen de samenwerkende veiligheidsregio's plaats.

3. Programmateam Weerbaarheid en Veerkracht

De samenwerkende veiligheidsregio's Flevoland & Gooi en Vechtstreek richten een programmateam in om de werkzaamheden van het programma te coördineren en uit te voeren. Het programmateam vormt de spil tussen landelijke, regionale en lokale initiatieven en faciliteert kennisdeling. Het programmateam bestaat uit een kernteam en een flexibele schil.

3.1 Samenstelling kernteam

- Programmamanager (adviseur crisisbeheersing)
- Plv. Programmamanager
- Programmamedewerker
- Teamleider Weerbare Samenleving en Bevolkingszorg
- Projectleider risicocommunicatie (strategisch communicatieadviseur crisisbeheersing)
- Projectleider netwerksamenwerking
- Projectleider noodsteunpunten

3.2 Flexibele schil

De flexibele schil bestaat uit vertegenwoordigers vanuit o.a. de gemeenten, GHOR, brandweer, waterschappen en provincie. Ook andere maatschappelijke partners zoals het Leger des Heils en het Rode Kruis worden actief betrokken gezien hun maatschappelijke aanwezigheid en ervaring.

Vanwege urgentie en belang van de weerbaarheidsopgave is het voor de uitvoering van het programma nodig dat vertegenwoordigers zich beschikbaar stellen en betrokken zijn om waar nodig en passend in onderlinge afstemming zaken voor het programma uit te voeren. Uitwerking van de verwachtingen richting de flexibele schil wordt opgenomen in de nog uit te werken projectplannen per doelstelling, in afstemming met partners.

3.3 Governance

Opdrachtgever

De portefeuillehouders Weerbaarheid namens de beide Algemeen Besturen van de veiligheidsregio's Flevoland & Gooi en Vechtstreek.

Opdrachtnemer

De opdrachtnemer is directeur crisisbeheersing, namens de directie van de samenwerkende veiligheidsregio's.

Stuurgroep

De stuurgroep bestaat uit:

- Beide portefeuillehouders Weerbaarheid vanuit de Algemeen Besturen
- Algemeen directeur
- Directeur crisisbeheersing
- Coördinerend gemeentesecretaris Flevoland

3.4 Afhankelijkheid en aansluiting bestaande processen

Het realiseren van de doelstellingen van het programma Weerbaarheid en Veerkracht heeft nauwe samenhang met onder meer de onderstaande bestaande processen binnen de samenwerkende veiligheidsregio's. Deze processen zijn out of scope van het programma, maar het kernteam zorgt wel voor regelmatige afstemming met de betrokken collega's om ervoor te zorgen dat processen en voortgang elkaar zo veel mogelijk versterken.

- Het programma continuïteit eigen organisatie, waar de voorbereiding belegd is om onze eigen processen zo veel mogelijk doorgang te kunnen laten vinden bij langdurige uitval van stroom;
- Brandweezorg. Vanuit het oogpunt van vitale vrijwilligheid (als onderdeel van toekomstbestendige brandweezorg) zorgen we ervoor dat we binnen het programma maximaal gebruik maken van de unieke positie van de brandweervrijwilliger binnen de eigen organisatie en de samenleving.
- Actualiseren en versterken van de planvorming gericht op langdurige uitval van o.a. stroom;
- Het Veiligheidsinformatiecentrum (VIC). Het VIC speelt een cruciale rol in het monitoren en signaleren van mogelijke dreigingen en slaan daarmee de brug tussen de voorbereidende en operationele fase van rampen en crises;
- Vakbekwaamheid. In het opleidingsplan van 2026 wordt in oefeningen en bijeenkomsten aandacht gegeven aan het scenario uitval stroom;
- Bevolkingszorg. Het versterken van de bevolkingszorgprocessen en zorg dragen voor het op orde hebben van deze processen.

4. Doelen

4.1 Versterken netwerksamenwerking

Doel: Versterken samenwerking tussen overheden, vitale bedrijven, maatschappelijke organisaties en burgers in preparatie op dreigingsscenario's en om de weerbaarheid van de bevolking te stimuleren. Hiermee wordt structureel gewerkt aan het verhogen van de weerbaarheid binnen Flevoland & Gooi en Vechtstreek. Dit draagt bij aan een beter voorbereide samenleving en een effectieve crisisrespons.

- Betrokken relevante partijen (zoals gemeenten, vitale bedrijven, hulpdiensten, inwoners, maatschappelijke organisaties) worden actief betrokken bij de uitvoering. Hiervoor wordt op basis van een netwerkanalyse een prioritering in partijen gemaakt die als eerste betrokken zullen worden.
- We maken zo veel mogelijk gebruik van bestaande samenwerkingsverbanden en netwerken. Het bestaande netwerk van brandweervrijwilligers, zowel binnen de eigen organisatie maar juist ook in de samenleving, wordt ingebed.
- We hebben er ook aandacht voor hoe we in het netwerk ook kwetsbare doelgroepen en doelgroepen van verminderd zelfredzame personen kunnen bereiken en betrekken.

Resultaten:

- De veiligheidsregio's faciliteren een netwerk maatschappelijke weerbaarheid in de regio's ten behoeve van kennisuitwisseling, afstemming over doel en urgentie en wat er vanuit ieders rol en verantwoordelijkheid nodig is voor preparatie op grootschalige verstoring.
- Organisatie van regionale themabijeenkomsten waarbij het thema weerbare samenleving op de agenda staat. Waar nodig worden de bijeenkomsten verdeeld in deeltafels. Per deeltafel wordt een sectorale aanpak (bijv. zorgsector) geagendeerd.
- Een regionale visie op burgerhulpverlening. In de visie wordt omschreven hoe de veiligheidsregio's omgaan met burgerinitiatieven, zowel in de voorbereidende fase als tijdens een ramp of een (langdurige) crisis. Hierbij wordt ook rekening gehouden met de rol van de gemeenten in relatie tot burgerhulpverlening en burgerinitiatieven. Waar relevant zorgen we gezamenlijk voor aanhaking op burgerinitiatieven en kijken we naar mogelijke versterking van maatschappelijke initiatieven in het kader van burgerhulpverlening.

4.2 Versterken risicocommunicatie

Doel: Bewustwording en zelf- en samenredzaamheid van burgers, bedrijven en bezoekers in crisissituaties versterken. Hen beter informeren over de noodzaak van het voorbereiden op crises, inclusief de nafase en het herstel. Zodat burgers, bedrijven en bezoekers weten hoe zij moeten handelen bij crises en zelf maatregelen nemen in de voorbereiding.

- Er is aandacht voor hoe we ook kwetsbare en verminderd zelfredzame doelgroepen kunnen bereiken.
- Er wordt gezorgd voor aanhaking en afstemming met crisiscommunicatie, zodat we ook goed voorbereid zijn op de communicatie tijdens crises.
- De veiligheidsregio's zorgen voor o.a. afstemming met het Rijk en voor verbinding tussen landelijk/regionaal/lokaal. Daarnaast nemen de veiligheidsregio's een aanjagende rol richting gemeenten om o.a. best practices te delen en waar nodig tot regionale afstemming te komen.
- Gemeenten dragen o.a. bij aan de regionale afstemming en zorgen in afstemming voor lokale uitvoering van risicocommunicatie.

Resultaten:

- Uitgewerkte regionale visie op risicocommunicatie en uitvoeringsplan, samen opgesteld met gemeenten en andere relevante partners. Incl. afspraken over positie en rol van de veiligheidsregio's en gemeenten (e.a.).
- Bevolking, mensen die wonen, werken en verblijven in de regio's, ontvangen gerichte informatie en ondersteuning om zich voor te bereiden op verschillende crisissituaties.
- Regionale vertaling en aansluiting op landelijke campagne "Denk vooruit".
- Inzet van sociale media, websites en lokale nieuwsplatforms, en ook voorlichtingsbijeenkomsten en webinars.

4.3 Noodsteunpunten

Doel: Uitvoering geven aan de landelijke opdracht pilots noodsteunpunten en uitwerken en vertalen van de landelijke kaders voor een plan voor de inrichting van een regionaal netwerk aan noodsteunpunten, inclusief lokale noodsteunpunten en coördinatiepunten.

- Toelichting op noodsteunpunten: Fysieke locaties gefaciliteerd door de gemeenten. Bedoeld om in ieder geval informatie te kunnen bieden aan burgers tijdens rampen en crises. Daarnaast kan er mogelijk ook aanvullende hulp worden geboden zoals het kunnen doen van een noodhulp melding bij uitval van 112.
- Toelichting op coördinatiepunten: Fysieke locaties gefaciliteerd door de veiligheidsregio's. Verzorgen aansluiting op de crisisorganisatie. Bedoeld om ervoor te zorgen dat de noodsteunpunten hun werk kunnen doen.
- De veiligheidsregio's nemen een aanjagende en ondersteunende rol in de pilotfase van de noodsteunpunten richting gemeenten en faciliteert regionale afstemming en coördinatie. De veiligheidsregio's zijn o.a. verantwoordelijk voor de afstemming met het landelijke project, de coördinatiepunten in de pilotfase en het plan voor de inrichting van coördinatiepunten.
- De gemeenten zijn o.a. verantwoordelijk voor de afstemming met lokale stakeholders, de noodsteunpunten in de pilotfase en het lokale plan voor de inrichting van noodsteunpunten.

Resultaten:

- Uitwerking van landelijke kaders in plan voor de inrichting van een regionaal netwerk aan noodsteunpunten en coördinatiepunten. Inclusief voorstel voor passende locaties, uitvoeringsplan en begroting. Hierin wordt ook gebruik gemaakt van kennis en kracht van de brandweervrijwilligers en brandveilig leven (incl. wijkbrandweer). Ook wordt de aansluiting van maatschappelijke initiatieven in het kader van burgerhulpverlening op de noodsteunpunten meegenomen.
- Uitvoering geven aan landelijke opdracht pilots noodsteunpunten. Uitvoeren van twee pilots per veiligheidsregio in 2026 met één of meerdere noodsteunpunten en/of coördinatiepunten, om meer beeld te krijgen bij functionaliteiten en inrichting en input te geven aan de landelijke pilotfase.

5. Planning en fasering

De uitvoering van dit programmaplan vindt plaats in 2026 en 2027. Deze planning wordt nog gespecificeerd in afstemming met de betrokken partners en in de onderliggende projectplannen. De onderliggende projectplannen zullen in een latere fase ook met beide Algemeen Besturen gedeeld worden. Belangrijkste mijlpalen worden hier alvast geschetst. Deze kunnen nog aangepast worden door het kernteam in afstemming met de stuurgroep, afhankelijk van o.a. de onderliggende projectplannen.

- Q4 2025
 - Inrichting kernteam programma
 - Voorbereiding uitvoering programmaplan

- Bespreking programmaplan in Algemeen Besturen Flevoland & Gooi en Vechtstreek.
- Q1 2026
 - Vaststelling programmaplan in Algemeen Besturen Flevoland & Gooi en Vechtstreek.
 - Oplevering projectplannen Netwerksamenwerking, Risicocommunicatie en Noodsteunpunten
 - Kick-off Programma Weerbaarheid en Veerkracht
 - Noodsteunpunten: uitvoering minimaal 1 pilot
 - Netwerksamenwerking: organisatie minimaal 1 regionale netwerkbijeenkomst weerbaarheid
 - Risicocommunicatie: oplevering regionale visie risicocommunicatie
- Q2 2026
 - Noodsteunpunten: (tussen)evaluatie uitgevoerde pilot(s) en start uitvoering overige pilots (met mogelijke uitloop naar Q3 2026).
- Q3 2026
 - Tussenevaluatie voortgang programma
 - Noodsteunpunten: oplevering (tussen)evaluatie pilotfase
- Q4 2026
 - Noodsteunpunten: oplevering eindevaluatie pilotfase
 - Noodsteunpunten: oplevering regionaal plan inrichting noodsteunpunten
 - Evaluatie voortgang programma en besluitvorming voortzetting programma in 2027

6. Financiële dekking

6.1 Bestuurlijke afspraken Rijk

Het ministerie van JenV stelt jaarlijks middelen beschikbaar voor het versterken van de weerbaarheid. Deze middelen lopen op tot een structureel bedrag van 70 miljoen euro vanaf 2027. De minister van JenV heeft in aanvulling hierop respectievelijk 10 en 20 miljoen euro beschikbaar gesteld om ook in 2025 en 2026 bij te kunnen dragen. Een deel hiervan wordt op landelijk niveau ingezet voor bijvoorbeeld de landelijke publiekscampagne Denk Vooruit. De overige middelen worden aan de veiligheidsregio's uitgekeerd.

Middelen t.a.v. Noodsteunpunten en Burgerhulpverlening

Specifiek voor de financiering van de pilots voor de noodsteunpunten worden de volgende middelen landelijk ter beschikking gesteld via de 25 veiligheidsregio's:

- 4,5 miljoen euro in 2025
- 10 miljoen euro in 2026

De bedragen voor 2025 en 2026 worden evenredig verdeeld over de veiligheidsregio's. Dit betekent dat de samenwerkende veiligheidsregio's in 2025 tweemaal 180.000 euro ontvangen en in 2026 tweemaal 400.000 euro ten behoeve van de pilots noodsteunpunten. Zoals afgesproken in de Bestuurlijke Afspraken weerbaarheid zal er in de Algemeen Besturen aparte afspraken gemaakt worden voor de verdeling van de beschikbare middelen voor 2025 en 2026 tussen de veiligheidsregio's en de betreffende gemeenten.

Voor de periode na 2026 worden de volgende middelen landelijk aan de veiligheidsregio's ter beschikking gesteld voor de noodsteunpunten:

- 35 miljoen euro in 2027 en 2028
- 36 miljoen euro in 2029
- 37 miljoen euro structureel vanaf 2030.

De verdeelsleutel voor 2027 wordt najaar 2026 bepaald, onder andere op basis van de landelijke tussenevaluatie van de pilotfase. De verdeelsleutel voor de bedragen vanaf 2028 wordt voor 1 juli 2027 bepaald, onder andere op basis van de landelijke eindevaluatie van de pilotfase. Daarna zal ook over deze beschikbare middelen een afspraak gemaakt worden over de verdeling van de middelen tussen de veiligheidsregio's en de gemeenten in de beide Algemeen Besturen. De veiligheidsregio's zijn verantwoordelijk voor de verantwoording over deze middelen aan JenV.

Middelen t.a.v. de Versterking veiligheidsregio's t.b.v. lokale/regionale weerbaarheid

Om te borgen dat de veiligheidsregio's zowel hun bestaande kerntaken als versterking en intensivering van regionale weerbaarheid in het kader van crisisbeheersing goed kunnen blijven uitvoeren stelt de minister van JenV de volgende bedragen ter beschikking aan de veiligheidsregio's:

- 8 miljoen euro in 2026
- 25 miljoen euro structureel vanaf 2027

Deze middelen worden toegevoegd aan de Brede Doeluitkering Rampenbestrijding (BDuR) en worden verdeeld volgens het verdeelsysteem zoals beschreven in bijlage 2 bij het Besluit Veiligheidsregio's. Inzet en besteding van deze middelen vindt plaats via de wettelijk voorgeschreven begrotings- en verantwoordingssystematiek van de veiligheidsregio's.

6.2 Personele kosten

Personele invulling van het kernteam wordt deels opgevangen door ruimte te maken binnen de bestaande capaciteit van de: programmamanager, teamleider weerbare samenleving en bevolkingszorg en de strategisch communicatieadviseur crisisbeheersing.

Voor een deel vraagt de kernbezetting van het programmateam aanvullende inhuur, gefinancierd vanuit de (reserve) middelen versterking crisisbeheersing:

1. Plv. Programmamanager, tijdelijk i.v.m. zwangerschapsverlof programmamanager: +- 180.000 euro per jaar. Gefinancierd vanuit reserve versterking crisisbeheersing.
2. Projectleider weerbaarheid, tijdelijk voor de projecten netwerksamenwerking en noodsteunpunten: +- 150.000 euro per jaar. Gefinancierd vanuit reserve versterking crisisbeheersing.
3. Programmamedewerker, structureel ivm langdurige extra inzet ten behoeve van weerbaarheid: +- 100.000 euro per jaar. Gefinancierd vanuit structurele middelen versterking crisisbeheersing.

6.3 Overige kosten

Behalen van de resultaten van het programmaplan vragen ook andere investeringen, zoals bijvoorbeeld voor het uitvoeren van de pilots met de noodsteunpunten. Uitwerking van de financiële consequenties van de afzonderlijke doelstellingen worden opgenomen in de afzonderlijke projectplannen. Hierbij wordt rekening gehouden met de voorziene compensatie vanuit het Rijk. Afspraken over de verdeling van de beschikbare middelen vanuit het Rijk met de gemeenten zullen worden voorgelegd aan de beide Algemene Besturen.

7. Risico's

- Uitvoering van het programmaplan en het behalen van de gestelde doelen is voor een groot deel afhankelijk van de beschikbare capaciteit bij de gemeenten. Er bestaat een risico dat gemeenten onvoldoende capaciteit vrij kunnen en/of willen maken om op onderdelen een uitvoerende rol te pakken. De stuurgroep en portefeuillehouders hebben een belangrijke rol om hierop toe te zien en waar nodig tijdig in het Algemeen Bestuur te bespreken.
- Het thema weerbaarheid is een breed concept, wat het risico op 'scope creep' (ongecontroleerde uitbreiding van de omvang van het programma) vergroot. Als dit gebeurt kan dit zorgen voor vertraging, frustratie en overschrijding van budgetten. Wijzigingen in de doelstellingen moeten daarom verlopen via de opdrachtgever of stuurgroep. Daarnaast zal er regelmatig afstemming zijn met de stuurgroep over het verloop van het programma.
- Financiële dekking en uitvoerbaarheid van de gestelde doelen is deels afhankelijk van de door het Rijk beschikbaar gestelde middelen. Er is echter nog geen onderbouwing vanuit het Rijk waar de bedragen die beschikbaar gesteld zijn, op zijn gebaseerd. Hier schuilt een risico in dat de middelen onvoldoende blijken te zijn voor uitvoering van onderdelen van het programma.
- Onvoorziene omstandigheden kunnen invloed hebben op de uitvoering en planning. Stuurgroep, directie en bestuur worden hierover indien noodzakelijk tijdig over geïnformeerd.

8. Bijlagen

- [VNG Handreiking Weerbaarheid en Veerkracht op Lokaal Niveau](#)